

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **M. K.** , bytem X, adresa pro doručování X, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 376/1, k žalobě ze dne 6. 9. 2016 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. června 2016 č. j. MPSV-2016/63621-923/51-2 o obnově řízení ve věci příspěvku na bydlení a ze dne 22. 4. 2013 č. j. MPSV-UM/6131/13/9S-MSK, spis. zn. SZ/805/2013/9S-MSK

t a k t o:

- I. Žaloba v části napadající rozhodnutí ministryně práce a sociálních věcí ze dne 22. června 2016 č. j. MPSV-2016/63621-923/51-2 **se z a m í t á .**
- II. Žaloba v části napadající rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 22. 4. 2013 č. j. MPSV-UM/6131/13/9S-MSK, spis. zn. SZ/805/2013/9S-MSK **se o d m í t á .**
- III. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- IV. Odměna advokáta **Mgr. Petra Mikety** se určuje částkou **6.292,- Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- V. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

[1] Žalobkyni byla zamítnuta žádost o obnovu řízení ve věci nepřiznání příspěvku na bydlení.

[2] Žalobkyně podala u zdejšího soudu dne 6. 9. 2017 žalobu, ve které uvedla, že rozhodnutí se opírá o nepravdivé důkazy, nepodložené za uvedenou dobu a nerespektuje podmínky zákona o příspěvku na bydlení, konkrétně § 24 a další. Rozhodnutí převzala dne 8. 7. 2016 a v zákonné lhůtě podává žalobu proti uvedeným rozhodnutím, když v úvodu žaloby označila napadená rozhodnutí následovně:

- č. j. MPSV-2016/63621-923/51-2 ze dne 22. 6. 2016,
- č. j. MPSV-2016/40752-923, spis. zn. SZ/MPSV-2016/29295-923, ze dne 7. 3. 2016,
- MPSV-UM/6131/13/9S-MSK ze dne 22. 4. 2013 a
- ze dne 4. 3. 2013 č. j. 102887/12/OT.

Práva na základní prostředek bydlení jsou jí upírána a tak je porušováno základní svobodné právo, kdy ji nikdo nezaměstná a nemá prostředky na úhradu nájmu a musí se zadlužovat. Nadále tvrdí, jako v předchozích řízeních, že řádně osvědčila podmínky potřebné pro rozhodnutí o poskytnutí příspěvku na bydlení, doklady osvědčující trvání nájemního vztahu předložila dne 24. 10. 2012. Opakovaně zasílala platby nájmu a služeb poštovní složenkou pravidelně, platba se jí však vracela jako nevyzvednuta v úložní lhůtě. Odkázala na rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě pod č. j. 38 Ad 29/2013 a rozsudek NSS ze dne 4. 11. 2015 č. j. 3 Ads 37/2015, který jejímu názoru přisvědčil. Nejvyšší správní soud vydal rozhodnutí č. j. 3 Ads 37/2015-16, jímž zrušil rozhodnutí 38 Ad 29/2013-62, přitom se jedná o novou skutečnost, která nastala po vydání rozhodnutí ve věci samé. Soud a správní orgány posuzovaly jinou právní otázku, než žalobkyně výslovně tvrdila, že splňuje podmínku § 24, § 25, § 50 a § 60 a prokázala doklady trvalý pobyt a řádné hrazení veškerých plateb spojených s bydlením. K žalobě žalobkyně připojila stejnopis rozhodnutí ze dne 22. 6. 2015 č. j. MPSV-2016/63621-923/51-2, jímž ministryně práce a sociálních věcí zamítla rozklad proti rozhodnutí žalovaného ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 7. 3. 2016, č. j. MPSV-2016/40752-923. Navrhla zrušit rozhodnutí.

[3] V žalobě žalobkyně požádala o ustanovení advokáta a osvobození od soudních poplatků. Soud svými usneseními ze dnů 4. října 2016 č. j. 20 Ad 48/2016-25 a 9. 6. 2017 č. j. 20 Ad 48/2016-54 vyhověl žádostem.

II.

[4] **Rozhodnutím ze dne 22. 6. 2015 č. j. MPSV-2016/63621-923/51-2** ministryně práce a sociálních věcí zamítla rozklad proti rozhodnutí žalovaného ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 7. 3. 2016, č. j. MPSV-2016/40752-923, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o obnovu řízení ve věci příspěvku na bydlení ode dne 30. 10. 2012. Výrok je odůvodněn neshledáním splnění podmínek § 100 odst. 1 správního řádu, neboť nevyšly najevo žádné dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení, a které účastnice nemohla uplatnit.

[5] **Rozhodnutím ze dne 22. 4. 2013 č. j. MPSV-UM/6131/13/9S-MSK, spis. zn. SZ/805/2013/9S-MSK** Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR rozhodlo o odvolání

žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 4. 3. 2013 č. j. 102887/13/OT ve věci zamítnutí žádosti o dávku státní sociální podpory – příspěvku na bydlení ode dne 30. 10. 2012, tak, že odvolání zamítlo a rozhodnutí ze dne 4. 3. 2013 potvrdilo.

[6] Ve vyjádření k žalobě žalovaný setrval na správnosti rozhodnutí a navrhl žalobu zamítnout.

III.

[7] Z obsahu správních spisů, žalobkyní předložených příloh a soudních spisů zdejšího soudu sp. zn. 38 Ad 23/2013 a 38 Ad 24/2013 bylo zjištěno, že zdejší soud pod sp. zn. 38 Ad 24/2013 přezkoumával k žalobě žalobkyně ze dne 17. 5. 2013 rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 22. 4. 2013 č. j. **MPSV-UM/6131/13/9S-MSK, spis. zn. SZ/805/2013/9S-MSK**. Tímto rozhodnutím Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR rozhodlo o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 4. 3. 2013 č. j. 102887/13/OT ve věci zamítnutí žádosti o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 30. 10. 2012 tak, že odvolání zamítlo a rozhodnutí ze dne 4. 3. 2013 potvrdilo. Zdejší soud rozsudkem ze dne 8. 8. 2014 č. j. 38 Ad 24/2013-48 žalobu zamítl. Rozsudek nabyl právní moci dne 13. 8. 2014. Zásadním žalobním bodem bylo tvrzení žalobkyně, že řádně osvědčila nájemní poměr k bytovému družstvu X na ulici X. Dle soudu však žalobkyni zaniklo členství v uvedeném bytovém družstvu a s odvoláním na ust. § 24 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře jí proto nemohl vzniknout nárok na příspěvek na bydlení.

[8] Dále krajský soud dokazováním vzal za prokázané, že žalobkyně dne 12. 2. 2016 podala u Ministerstva práce a sociálních věcí návrh na obnovu řízení proti rozhodnutí téhož orgánu ze dne 22. 4. 2013 č. j. MPSV-UM/6131/13/9S-MSK a rozhodnutí ze dne 4. 3. 2013 č. j. 102887/12/OT. V návrhu uvedla, že rozhodnutí se opírá o důkazy především nepravdivé, nepodložené za uvedenou dobu a nerespektuje podmínky zákona o příspěvku na bydlení, § 24 a další. Řádně osvědčila podmínky potřebné pro rozhodnutí o poskytnutí příspěvku na bydlení. Doklady osvědčující trvání nájemního vztahu předložila dne 24. 10. 2012, kdy předložila nájemní smlouvu, roční vyúčtování služeb za rok 2011 a účtový list nájemníka. Dále, že s pronajímatelem Bytovým družstvem X vede několik let celou řadu soudních řízení, ať už se jedná o neplatnost výpovědi, o neplatnost vyloučení z družstva, úhradu nájemného atd. Jejím jediným příjmem je její částečný invalidní důchod. Dle žalobkyně pro skutečné stěžejní vady řízení nezákonnost jednání a pro značné porušení základních práv a svobod účastníka. Žalobkyně k žádosti o obnovu řízení přiložila stejnopis rozsudku NSS ze dne 4. 11. 2015 č. j. 3 Ads 37/2015-16, jímž byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 1. 2015 č. j. 38 Ad 29/2013-62; v dané věci zdejší soud uvedeným rozsudkem zamítl žalobu proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 2. 7. 2013 sp. zn. SZ/1495/2013/9S-MSK, č. j. MPSV-UM/11293/13/9S-MSK, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 27. 5. 2013, č. j. 210264/13OT ve věci zamítnutí žádosti o dávku státní sociální podpory, příspěvku na bydlení ode dne 1. 4. 2013. V dalším řízení zdejší soud opětovně žalobu zamítl rozsudkem ze dne 15. 9. 2016 č. j. 38 Ad

29/2013-89 a Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti uvedenému rozsudku zamítnul rozhodnutím č. j. 3 Ads 243/2016-53 ze dne 11. května 2017.

[9] Ministerstvo práce a sociálních věcí rozhodnutím ze dne 7. 3. 2016 č. j. MPSV-2016/40752-923, spis. zn. SZ/MPSV-2016/29295-923, zamítlo žádost žalobkyně o obnovu řízení ve věci příspěvku na bydlení ode dne 30. 10. 2012 s odůvodněním, že nebyly splněny důvody pro obnovu řízení, neboť nevyšly najevo žádné dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení.

[10] U jednání soudu právní zástupce setrval na již vyslovené žalobkyní o nesprávném i nedostatečném hodnocení užívání bytu ve vztahu k podmínkám poskytnutí příspěvku na bydlení, a to i k době vedení řízení o vyklizení bytu. V tomto smyslu podanými námitkami žalobkyní v řízení o obnovu řízení se žalovaný vůbec nevypořádal a nevypořádal se ani s otázkou existence zrušujícího rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci 3 Ads 37/2015.

IV.

[11] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného včetně správního řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[12] Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka řízení obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Dle odstavce 2 věty první uvedeného ustanovení účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí.

[13] Zásadní námitkou žaloby je tvrzení, že řádně osvědčovala existenci podmínek pro rozhodnutí o poskytnutí příspěvku na bydlení. Doklad osvědčující trvání nájemního vztahu předložila dne 24. 10. 2012, kdy předložila nájemní smlouvu, roční vyúčtování služeb za rok 2011 a účtový list nájemníka a dále, že novou skutečností je rozsudek NSS ze dne 4. 11. 2015 č. j. 3 Ads 37/2015, který zrušil rozhodnutí krajského soudu ve věci č. j. 38 Ad 29/2013 z důvodu, že se soud nezabýval všemi okolnostmi a podmínkami danými jak v odstavci 1 a tak i v odst. 2 § 24 zákona o stání sociální podpoře.

[14] Krajský soud se s žalobními námitkami neztotožnil z následujících důvodů:

[15] Z dikce ustanovení § 100 odst. 1 písm. a), správního řádu vyplývá, že správní řízení ukončené vydáním rozhodnutí, které je již v právní moci, je možno obnovit jen za podmínek, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které mohly mít podstatný vliv na rozhodnutí a nemohly být v řízení uplatněny bez zavinění

účastníka řízení. Pro nové skutečnosti nebo důkazy se tedy obnovuje řízení jen za předpokladu, že vyšly najevo po právní moci rozhodnutí, a že je účastník v původním řízení buď vůbec neznal, nebo je bez své viny nemohl uplatnit. V dané věci však takto formulované podmínky naplněny nebyly, neboť žalobkyně tvrdí, že již 24. 10. 2012 osvědčila trvání nájemního vztahu. Žalobkyně svou žalobou brojí proti právnímu posouzení věci a nepředkládá žádné nové důkazy, které vyšly najevo až po právní moci rozhodnutí ze dne 22. 4. 2013 č. j. MPSV-UM/6131/13/9S-MSK.

[16] Pokud žalobkyně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2015 č. j. 3 Ads 37/2015, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 1. 2015 č. j. 38 Ad 29/2013-62 ve věci zamítnutí žádosti o dávku státní sociální podpory, příspěvku na bydlení, ode dne 1. 4. 2013, pak nutno především zdůraznit, že citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nelze v daném kontextu považovat ani za novou skutečnost, která existovala již v době rozhodování o nároku na příspěvek na bydlení ode dne 30. 10. 2012 (§ 100 odst. 1 písm. a/ správního řád) ani za rozhodnutí, které bylo podkladem pro rozhodnutí o nároku na příspěvek na bydlení ode dne 30. 10. 2012 (§ 100 odst. 1 písm. b/ správního řádu). Navíc v dalším řízení ve věci 38 Ad 29/2013 po zrušení rozhodnutí ze dne 22. 1. 2015 č. j. 38 Ad 29/2013-62 zdejší soud, jak již uvedeno v odstavci 8 tohoto rozsudku, opět setrval na svém právním názoru a žalobu opětovně zamítl dne 15. 9. 2016 (rozsudek pod č. j. 38 Ad 29/2013-89). Kasační stížnost podaná proti rozhodnutí ze dne 15. 9. 2016 byla Nejvyšším správním soudem v Brně dne 11. 5. 2017 č. j. 3 Ads 243/2016-53 zamítnuta.

[17] Krajský soud se zcela ztotožnil s názorem ministryně práce a sociálních věcí vyjádřeném v rozhodnutí ze dne 22. 6. 2016 č. j. MPSV-2016/63621-923/51-2, že žalobkyně nepředložila žádné nové skutečnosti, které existovaly v době rozhodování o nároku na příspěvek na bydlení ode dne 30. 10. 2012, a které nemohla žalobkyně bez vlastního zavinění sama předložit. Námitky cílené na nesprávné či nedostatečné právní posouzení v předcházejících řízeních nejsou relevantní pro posouzení důvodnosti návrhu na obnovu řízení. Soud proto žalobu v části napadající uvedené rozhodnutí zamítl dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.).

[18] Pokud žalobkyně touto žalobou napadala i rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 22. 4. 2013 č. j. MPSV-UM/6131/13/9S-MSK (prvostupňové rozhodnutí ze dne 4. 3. 2013 č. j. 102887/12/OT), soud žalobu v této části odmítl dle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s., neboť se jedná o res iudicate, když soud toto rozhodnutí již přezkoumal k žalobě ze dne 17. 5. 2013 pod sp. zn. 38 Ad 24/2013 s odkazem na uvedené v odstavci 7 tohoto rozsudku.

[19] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému, který byl v řízení úspěšný, jak vyplývá z obsahu spisu, náklady řízení nevznikly.

[20] Advokát ustanovený zdejším soudem usnesením ze dne 9. 6. 2017 č. j. 20 Ad 48/2016-54 účtoval náklady řízení v dané věci za čtyři úkony právní služby, a to převzetí a příprava zastoupení, písemné doplnění žaloby, porada s klientkou dne 14. 11. 2017 a účast u jednání soudu dne 22. 11. 2017. Soud přiznal advokátovi

odměnu, sestávající ze čtyř úkonů právní služby á 1.000,- Kč (§ 11 odst. 1 písm. b), c), d) a g) ve spojení s § 9 odst. 2 a § 7 bod 3. vyhl. č. 177/1996 Sb.), tj. **4.000,- Kč**, plus čtyřikrát paušál dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. á 300,- Kč, tj. **1.200,- Kč**. Částka 5.200,- Kč byla navýšena o 21 % DPH, tj. o částku **1.092,- Kč**. Částka 6.292,- Kč bude zástupci žalobkyně vyplacena tak, jak uvedeno ve výroku IV. tohoto rozsudku.

[21] Výrok V. je odůvodněn ustanovením § 35 odst. 9 s.ř.s., dle kterého hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování soudem ustanovenému advokátovi platí stát.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 22. listopadu 2017

Za správnost vyhotovení:
M. V.

JUDr. Jana Záviská v.r.
samosoudkyně